

ekstraindkomsten, men mere fordelagtig, end det fremgår af eksemplerne i tabel 2, hvor ekstraindtægten er ligeligt fordelt mellem ægtefællerne.

Eksemplerne med ægtepar, hvor kun den ene ægtefælle er pensionist, findes i tabel 3 og 4. I begge tabeller er det forudsat, at manden får pension. I tabel 3 har hustruen hele den eventuelle ekstraindtægt, og i tabel 4 har manden hele den eventuelle ekstraindtægt. I begge situationer vil ægtepar helt uden ekstraindtægt eller med små ekstraindtægter få samme pension som efter de gældende regler og blive helt fri for indkomstbeskatning, hvad enten beskatningsreglerne ændres eller ej. Hvis ekstraindtægten er over et par tusinde kroner, vil lovforslagene i begge situationer medføre højere disponibel indtægt end de gældende regler. Navnlig ved lidt større ekstraindtægter får ægteparrene størst fordel af lovforslagene, hvis det er hustruen, der har hele ekstraindtægten. Det hænger sammen med, at manden i denne situation bevarer sit pensionstillæg på ca. 2.200 kr. uanset hustruindtægts størrelse. Hvis det er manden, der har hele ekstraindtægten, vil hustruen efter lovforslaget bevare ægteskabstillægget uanset størrelsen af mændens ekstraindtægt; men dette tillæg udgør kun ca. 1.100 kr.

Hvis ekstraindtægten er ligeligt fordelt mellem de to ægtefæller, vil den lempeligere aftrapning af pensionstillægget og ægteskabstillægget medføre, at pensionen på visse indkomsttrin forhøjes. Derimod sker der ikke større ændringer i indkomstbeskatningen af ægtepar, hvor kun den ene ægtefælle får pension. Reglerne om forhøjelse af personfradraget foreslås ikke ændret, men ægteskabstillægget, der for tiden udgør ca. 1.100 kr., skal udbetales til og beskattes hos den ægtefælle, der ikke har ret til pension. Lovforslagene vil derfor ikke medføre, at disse ægtepar får lavere disponibel indkomst end efter de gældende regler, og der er ikke udarbejdet eksempler på, hvorledes lovforslagene vil virke i disse tilfælde.

Eksemplerne i tabel 1-4 er udvalgt således, at de først og fremmest belyser de hyp-

sigst forekommende situationer med hensyn til ekstraindtægtenes fordeling mellem ægtefællerne og med hensyn til, hvilken ægtefælle der modtager pension. Der findes en række andre kombinationsmuligheder, der er ret sjældent forekommende. For eksempel forekommer det i nogle tilfælde, at hustruen har ret til pension og samtidig har hele ekstraindtægten. Hvor det er tilfældet, bevirker de gældende regler, at hele folkepensionen beskattes hos manden, mens ekstraindtægten kan være af en sådan art, at den beskattes særskilt hos hustruen. Hvis det er tilfældet, vil overgangen til særskilt beskatning af hustruens pension bevirke, at pensionsindtægt, der efter de gældende regler beskattes hos manden, som ikke har ekstraindtægt, efter lovforslaget bliver flyttet over til beskatning „på toppen af“ hustruens ekstraindtægt. På grund af progressionen vil denne overflytning medføre en tendens til skattestigning. Til gengæld bevirker de foreslåede pensionsregler, at ægtefællerne får forøget deres samlede pensionsudbetalinger.

Hvis det drejer sig om et ægtepar, hvor begge ægtefæller har ret til pension, vil manden få udbetalt det halve pensionstillæg på ca. 2.100 kr., selv om hustruen har en betydelig ekstraindtægt. Er det alene hustruen, der har ret til pension, vil manden få udbetalt ægteskabstillægget, der andrager ca. 1.100 kr. I de fleste tilfælde vil disse forhøjelser af ægtefællernes samlede pensionsydelser mere end opveje den omtalte skattestigning. Det kan dog forekomme, at skattestigningen er større end forøgelsen af ægtefællernes pension, således at nettoresultatet af lovforslagene bliver en vis nedsættelse af ægtefællernes disponible indtægt. Sådanne nettotab vil dog kun forekomme, hvor ægtefællerne udover pensionen har en ekstraindkomst på over ca. 15.000 kr., og nettotabet vil i langt de fleste tilfælde kun andrage nogle få hundrede kroner. For ægtepar, hvor begge ægtefæller har ret til pension, kan nettotabet dog nå op på omkring 1.000 kr., hvis hustruens ekstraindtægt udgør op imod 100.000 kr.